ECLI:LV:RPPT:2021:0208.11095157120.2.S
Lieta Nr.11095157120
11095163420
Arhīva Nr.K68-0299-21/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 8.februārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese Edīte Turkopule,
piedaloties prokurorei Renātei Šešerai,
aizstāvim zvērinātam advokātam Monvīdam Dragonam,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) šādos apstākļos:

2020.gada 24.septembrī ap plkst.8.20 /pers. A/, atrodoties pie mājas Nr./adrese/, mantkārīga motīva vadīts, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, piegāja pie /pers. B/ piederošā velosipēda "*Merida Juliet 7.300 18.5*" 800 *euro* vērtībā, kas bija piesprādzēts pie notekūdens caurules ar velosipēda saslēdzēju 50 *euro* vērtībā.

/pers. A/ nojauca notekūdens caurules daļu, tādējādi atbrīvojot velosipēdu un tā saslēdzēju, un ar velosipēdu un velosipēda saslēdzēju no notikuma vietas aizbrauca.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ nolaupīja cietušajai /pers. B/ piederošu kustamu mantu 850 *euro* vērtībā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos:

2020.gada 25.septembrī plkst.12.07 /pers. A/, atrodoties AS "Kesko Senukai Latvia" veikala "K Senukai" /adrese/, tirdzniecības zālē, mantkārīga motīva vadīts, no veikala plaukta paņēma bezvadu skaļruni "*JBL Charge 4*" 174 *euro* vērtībā.

/pers. A/ paslēpa skaļruni sev zem apģērba un izgāja no veikala, nesamaksājot par paņemto skaļruni, tādējādi to nolaupot.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ nolaupīja cietušajai AS "Kesko Senukai Latvia" piederošu kustamu mantu 174 *euro* vērtībā, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos:

2020.gada 26.septembrī plkst.15.03 /pers. A/, atrodoties AS "Kesko Senukai Latvia" veikala "K Senukai" /adrese/, tirdzniecības zālē, mantkārīga motīva vadīts, no veikala plaukta paņēma bezvadu skaļruni "*JBL Charge 4 Blue*" 174 *euro* vērtībā.

/pers. A/ paslēpa skaļruni somā un izgāja no veikala, nesamaksājot par paņemto skaļruni, tādējādi to nolaupot.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ nolaupīja cietušajai AS "Kesko Senukai Latvia" piederošu kustamu mantu 174 *euro* vērtībā, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2020.gada 27.septembrī ap plkst.17.00 /pers. A/, atrodoties AS "Kesko Senukai Latvia" veikala "K Senukai" /adrese/, tirdzniecības zālē, mantkārīga motīva vadīts, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, no veikala tirdzniecības stendiem paņēma mugursomu "*Puma*" 37,99 *euro* vērtībā, bezvadu skaļruni "*JBL Charge 4*" 174 *euro* vērtībā, bezvadu skaļruni "*JBL Charge essential*" 139,99 *euro* vērtībā, preces kopējā summā 351,98 *euro*. Minētos bezvadu skaļruņus /pers. A/ ielika somā "*Puma*" un izgāja caur veikala kasēm, nesamaksājot par precēm, tādējādi tās nolaupot.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ slepeni nolaupīja AS "Kesko Senukai Latvia" piederošu mantu 351,98 *euro* vērtībā, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas atzina pilnībā un izdarīto nožēloja, kā arī atzina cietušo pieteiktās kaitējuma kompensācijas. Lūdza neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurors un aizstāvis uzturēja apsūdzētā lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi, norādot, ka ir konstatējami visi Kriminālprocesa likuma 499.pantā minētie priekšnoteikumi lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes.

Tiesa, izskaidrojusi procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas; pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes neradās šaubas par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajās un uzturētajās

apsūdzībās.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vainīgums inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. A/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas izdarīti 2020.gada 24.septembrī, 25.septembrī, 26.septembrī un 27.septembrī.

Ievērojot lietā pieņemto lēmumu – neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, tiesa atzīst, ka pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams (Kriminālprocesa likuma 527.panta trešā daļa).

Krimināllikuma 46.panta otrā daļa noteic, ka, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas klasificējami kā tīši mazāk smagi noziegumi.

Apsūdzētais ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušo /pers. B/ un AS "Kesko Senukai Latvia" mantiskās intereses, prettiesiski iegūstot savā īpašumā svešu mantu, nodarot cietušajām reālu mantisku zaudējumu, par ko lietā pieteiktas attiecīgas kaitējuma kompensācijas – 850 *euro* un 348 *euro* apmērā. Zaudējumi nav atlīdzināti.

Iztiesāšanas laikā, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā; deklarētai dzīvesvietai zudis tiesiskais pamats, pēc apsūdzētā vārdiem – dzīvo faktiskajā dzīvesvietā /adrese/; precējies, apgādībā 2019.gada 31.decembrī dzimis dēls; ieguvis vidējo izglītību; pēc apsūdzētā vārdiem slimo ar smagu hronisku saslimšanu, atrodas uzskaitē Infektoloģijas centrā, katrus sešus mēnešus nodod analīzes, invaliditāte nav noteikta; pirms apcietinājuma strādāja, ienākumus gūstot nelegāli, griežot metālu – ienākumu apmērs ap 400 *euro* mēnesī; atkarību nav.

No lietā esošā Sodu reģistra redzams, ka apsūdzētais iepriekš ir astoņas reizes kriminālī sodīts. Pēdējo – devīto reizi – ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020.gada 13.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 180.panta pirmās daļas, 253.^{2} panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem. Uz lietas izskatīšanas brīdi spriedums nav stājies likumīgā spēkā.

Tiesas sēdē, apsūdzētais atzīstot savu vainīgumu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, paskaidroja, ka zādzības veica apzināti, jo neskatoties uz neoficiāliem ikmēneša ienākumiem 400 *euro* apmērā, apsūdzētais nespēja nodrošināt sev pilnvērtīgus eksistences līdzekļus un viņam bija izteikts naudas līdzekļu trūkums ikdienas sociālo vajadzību apmierināšanai. Apstiprināja, ka pēdējo reizi ir sodīts ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020.gada 13.oktobra spriedumu par analoģiska rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, taču spriedums nav stājies spēkā, jo ir pārsūdzēts.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, savukārt par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumi paredz, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka /pers. A/ par katru no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, kā to tiesas debatēs lūdza arī prokurore.

Lemjot jautājumu par attiecīga kriminālsoda piemērošanu, tiesa ņem vērā būtisku apstākli – apsūdzētais iepriekš ir vairākkārt sodīta persona, galvenokārt par mantiska rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kuros faktiski ir konstatējams nodarbošanās raksturs, un darbībām, kas saistītas ar narkotisko un psihotropo vielu nelegālu apriti, kā to tiesas debatēs uzsvēra arī prokurore.

Tiesa nevar pievienoties aizstāvības viedoklim, ka apsūdzētā darbībās nav saskatāms nodarbošanās raksturs, jo ar lietas materiāliem apstiprinās, ka apsūdzētais kopš 2006.gada ar zināmu regularitāti izdara jaunus noziedzīgus nodarījumus. Uz lietas izskatīšanas brīdi ir persona, kura iepriekš 8 reizes tiesāta. Turklāt tiesas sēdē apsūdzētais apstiprināja, ka pēdējo – devīto reizi – ir sodīts par mantiska rakstura noziegumu izdarīšanu, lai gan spriedums nav stājies spēkā.

Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka jauni noziedzīgi nodarījumi šajā lietā izdarīti 2020.gada 24.septembrī, 25.septembrī, 26.septembrī un 27.septembrī, nevis 2020.gada 27.martā, kā to tiesas debatēs norādīja aizstāvis, proti, nedzēstas sodāmības laikā, četru mēnešu laikā pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 2020.gada 16.maijā, kas attiecīgi apstiprina faktu, ka iepriekš noteiktais krimināls nav sasniedzis Krimināllikuma 35.pantā definētos ģenerālās un speciālās prevencijas uzdevumus, jo apsūdzētais savus sociālos aspektus un intereses tendenciozi turpina risināt ar prettiesiskām darbībām, neņemot vērā ne sabiedrībā pastāvošās tiesību normas un intereses kopumā, ne arī faktu, ka viņa apgādībā ir ģimene, kurā aug mazgadīgs bērns. Tas nozīmē, ka apsūdzētais dzīvo pēc personiskā labuma principa noteikumiem, lai gan ir persona, kura atrodas ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā, pēc paša vārdiem ir persona ar veselības traucējumiem, taču tie nav atzīti par tādiem, kas samazinātu viņa darbspējas tiktāl, lai būtu noteikta invaliditāte, ir sabiedrības indivīds, kuram personīgās evolūcijas procesā pie esošo sodāmību skaita jau būtu jāspēj ieviest pārmaiņas identitātē, lai racionāli funkcionētu sabiedrībā, sasniedzot kādu lietderīgu mērķi.

Vienlaikus bez ievērības netiek atstāta apsūdzētā tiesas sēdē paustā nožēla un paškritiskā attieksme pret izdarīto, taču minētais būtiski neietekmē apsūdzētā personības novērtējumu un nevar radīt zināmu priekšrocību pie soda noteikšanas, jo noziegumu izdarīšanas brīdī apsūdzētā psihiskās darbības procesi nebija skarti, un noziegumu izdarīšana bija /pers. A/ brīvas gribas izpausme, ko tiesas sēdē apstiprināja arī pats apsūdzētais.

Tāpat, nosakot soda veidu, tiesa neatstāj bez ievērības apsūdzētā tiesas sēdē norādīto, ka viņam ir konstatēta smaga rakstura saslimšana, kas prasa regulāru ārstēšanu.

Lai arī lietas materiāli nesatur ārstniecības iestāžu vai ārstu-speciālistu sniegtus atzinumus, kas apstiprinātu apsūdzētā veselības stāvokļa traucējumu esību, kas norādītu uz kādas atsevišķas slimības izpausmi, tiesai nav pamata minēto faktu apšaubīt, taču vienlaikus tiesa atzīst, ka arī šis apstāklis nevar būt pamatā tam, lai /pers. A/ noteiktu vieglāku sodu, kā to lūdza aizstāvis, jo saskaņā ar Apcietinājumā turēšanas kārtības likuma un Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumiem Nr.276 "Apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpes īstenošanas kārtība" noteikumiem, – apcietinājumā esošā persona var saņemt nepieciešamo veselības aprūpes pakalpojumu apjomu, ja pastāv tāda nepieciešamība. Turklāt tiesas rīcībā nav informācijas, ka apsūdzētā šā brīža veselības stāvoklis liegtu viņam atrasties apcietinājumā un izciest tiesas noteikto brīvības atņemšanas sodu.

Līdz ar to turpmāka recidīva novēršanā un sabiedrības drošības nolūkos, apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, atbilstoši personībai, noziedzīgo nodarījumu raksturam un radītam kaitējumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli katrā noziedzīgajā nodarījumā atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli katrā noziedzīgajā nodarījumā atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tāpat, nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ir izmantojis Krimināprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas.

Vienlaikus, pretēji aizstāvības tiesas debatēs paustajam viedoklim, tiesa kādus citus apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus, kas būtu pamatā soda mīkstināšanai, nekonstatē.

Lai apsūdzētā darbībās konstatētu atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu, ir jākonstatē visi trīs elementi, proti, noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Tikai visas trīs personas darbības kopumā veido šo atbildību mīkstinošo apstākli. Tā kā no lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto tikai pēc tam, kad bija aizturēts 2020.gada 27.septembrī, tad tiesai nav likumīga pamata minēto apstākli atzīt par atbildību mīkstinošu nevienā no inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Arī nelegālā nodarbinātība, dzīvesvietas esība un ģimenes aprūpe nevar tikt atzīts par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas noteikumiem, jo minētās ziņas raksturo apsūdzētā personību un neattiecas uz noziedzīgo nodarījumu.

Arī fakts, ka apsūdzētā prettiesisko darbību rezultātā cietusī AS "Kesko Senukai Latvia" ir atguvusi daļu no nozagtām precēm, attiecīgi nepiesakot kaitējuma kompensāciju atgūto preču kopsummā, automātiski nav saistāms ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktā minēto atbildību mīkstinošo apstākli, ka vainīgais labprātīgi novērsis radīto kaitējumu, jo šī labprātīgā rīcība ir jākonstatē no personas, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu. Apstāklis, ka nozagtās preces ir atgūtas brīdī, kad persona ir aizturēta nozieguma vietā, nekādā veidā nenorāda ne uz labprātību, ne uz pašas vainīgās personas iniciatīvu. Turklāt ar lietas materiāliem apstiprinās, ka apsūdzētais tā arī nav atlīdzinājis cietušajai nodarīto kaitējumu pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmērā līdz pat lietas izskatīšanai tiesā. Līdz ar to aizstāvības pieteiktais lūgums nav juridiski pamatots un nav objektīvi vērtējams kopsakarā ar normatīvajiem aktiem.

Tādējādi, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam katrā noziedzīgajā nodarījumā ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa, ņemot vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 15.punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot, secina, ka apsūdzētajam par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods uz 5 mēnešiem, savukārt par katru no Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas sods uz 2 mēnešiem, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Krimināllikuma 50.panta pirmā daļa noteic, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu, savukārt minētā panta otrā daļa nosaka, ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir krimināpārkāpumi vai mazāk smagi noziegumi, sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Tā kā /pers. A/ ir izdarījis četrus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, apzināti apdraudot fiziskās un juridiskās personas īpašuma intereses, tad, lai sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības būtu adekvāts izdarīto noziegumu skaitam un soda noteikšanas vispārīgiem principiem, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu, ņemot vērā Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmumā izteiktās rekomendācijas vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā, kas noteic, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos vajadzētu piemērot piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu.

Izskatāmās lietas ietvaros /pers. A/ bija aizturēts no 2020.gada 27.septembra līdz 2020.gada 28.septembrim, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Krimināpolicijas nodaļas inspektores Valsts amatpersona 2020.gada 28.septembra lēmumu kriminālprocesā Nr.11095157120 un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Krimināpolicijas nodaļas inspektores Valsts amatpersona 2020.gada 28.septembra lēmumu kriminālprocesā Nr.11095158920 /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas prokuratūras virsprokurora Ruslana Novaka 2020.gada 12.oktobra lēmumu kriminālprocess Nr.11095157120 apvienots ar kriminālprocesu Nr.11095158920, piešķirot apvienotajiem kriminālprocesiem Nr.11095157120.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Krimināpolicijas nodaļas inspektores Valsts amatpersona 2020.gada 20.oktobra lēmumu /pers. A/ kriminālprocesā Nr.11095163420 piemērots drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana.

Krimināprocesa likuma 249.panta pirmā daļa noteic, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Tā kā tiesai nav pamata uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes, tad pirmstiesas krimināprocesā piemērotie drošības līdzekļi ir atceļami.

Lietā par cietušajām atzītas /pers. B/ un AS "Kesko Senukai Latvia", kuras Krimināprocesa likuma 351.panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā katra lietā pieteica kaitējuma kompensāciju par /pers. A/ prettiesisko darbību rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu, proti, /pers. B/ par kopējo summu 850 *euro*, bet AS "Kesko Senukai Latvia" par kopējo summu 348 *euro*.

Apsūdzētais tiesas sēdē atzina pieteiktās kaitējuma kompensācijas, apstiprinot, ka līdz lietas izskatīšanai tiesā, cietušajām radītais mantiskais zaudējums nav atlīdzināts.

Krimināprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Ņemot vērā minēto tiesisko regulējumu, un Krimināprocesa likuma 352.pantā uzskaitītos kritērijus, kas ņemami vērā nosakot lietā kaitējuma kompensāciju kopsakarā ar lietā esošajiem kaitējuma kompensācijas pieteikumiem, kas ietver sevī nozagto mantu vērtību, tiesa atzīst, ka pieteikumi ir pamatoti un apmierināmi pilnībā, jo saskaņā ar Krimināprocesa likuma 22.pantā paredzēto pamatprincipu – zaudējumu atlīdzināšana cietušajam ir galvenais līdzeklis viņu subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā.

Ievērojot to, ka līdz lietas izskatīšanai tiesā kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad saskaņā ar Krimināprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu un 352.pantu tiesas noteiktā kaitējuma kompensācija par cietušajai /pers. B/ nodarīto mantisko zaudējumu 850 *euro* un cietušajai AS "Kesko Senukai Latvia" nodarīto mantisko zaudējumu 348 *euro* apmērā ir piedzenama no apsūdzētā /pers. A/.

Tiesā apsūdzētā aizstāvību īstenoja zvērināts advokāts Monvīds Dragons, kuram saskaņā ar Krimināprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta

2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami 96,80 *euro*, kuru atlīdzināšanas pienākums atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta nosacījumiem, uzliekams apsūdzētajam.

Elektroniskie dokumenti – trīs CD diski, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atstājami glabāšanā pie krimināllietas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2020.gada 24.septembrī, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2020.gada 25.septembrī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2020.gada 26.septembrī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2020.gada 27.septembrī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 9 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanu no 2020.gada 27.septembra līdz 2020.gada 28.septembrim (viena diena).

/pers. A/ piemērotos drošības līdzekļus – nodošana policijas uzraudzībā un dzīvesvietas maiņas paziņošana, – atcelt.

Noteikt cietušajai /pers. B/ kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 850 *euro*.

Piedzīt no /pers. A/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 850 *euro* par labu /pers. B/, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Maksājuma apliecinošs dokuments jāiesniedz tiesas kancelejā.

Noteikt cietušajai AS "Kesko Senukai Latvia" kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 348 *euro*.

Piedzīt no /pers. A/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 348 *euro* par labu AS "Kesko Senukai Latvia", nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Maksājuma apliecinošs dokuments jāiesniedz tiesas kancelejā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 96,80 *euro* par zvērināta advokāta Monvīda Dragona darbu tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Iemaksas rekvizīti – saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta Nr.LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22; maksājuma mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr.11095157120. Maksājuma apliecinošu dokumentu jāiesniedz tiesas kancelejā.

Elektroniskos dokumentus – trīs CD diskus, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atstāt glabāšanā pie krimināllietas.

Pilno spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2021.gada 4.marta.

Tiesnese E.Turkopule